

Politikai, társadalmi, közgazdasági, közművelődési és szépirodalmi lap.

AZ E. M. K. E. brassó-, kis- és nagy-küküllőmegyei választmányának hivatalos közlönye.

brassói, fogarasi, hosszufalusi és zernesti, diós-szentmártoni, erzsébetvárosi, hosszú-aszói, köhalmi, medgyesi, nagy-sinkai, segesvári és szent-ágothai kir. járásbírók hivatalos hirdetője.

MEGJELENIK HETENKINT HÁROMSZOR: KEDDEN, CSÜTÖRTÖKÖN és SZOMBATON.

SZERKESZTŐSÉG:

Brassó, Csergepiacz 148 sz., I. emelet, hol a szerkesztő naponként 4—5 óra között található.

Nagy-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Horváth László társzerkesztőhöz Segesvárra, Kis-Küküllőmegyét érdeklő közlemények Gyöngyössy István társzerkesztőhöz Diós-Szent-Mártonba küldendők.

Kéziratok vissza nem adatnak.

KIADÓ-HIVATAL

Alexi könyvnyomdája, Színház-utca 95. szám, hova az előfizetési és hirdetési díjak bérmentve küldendők.

Hirdetések és Nyílt-tér előre fizetendő.

ELŐFIZETÉSI ÁR

helyben hához hordva vagy vidékre postán küldve: Egész évre 7 frt, félévre 3 frt 50 kr, negyedévre 1 frt 80 kr. Külföldre egész évre 20 frank.

HIRDETÉSEK DÍJA:

4 hasábas gármond-sor vagy annak helye 5 kr. (1—10 sor 50 kr.) Nagyobb és többszöri hirdetéseknek kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 30 kr. bélyeg-díj fizetendő. Nyílttér közlemény sora 10 kr.

HIRDETÉSEK FELVÉTELÉNEK:

Brassóban a kiadóhivatalban. Budapest, Lang Lipót, Haasenstein és Vogler (Jaulus, Dukes és Mezei, Goldberger A., Eckstein Bernát, Bécsben: Daube G. L. és társa, Haasenstein és Vogler (Otto Maasz), Schalek Henrik, Oppelik Alajos, Dukes M.; Berlinben: Rudolf Mosses Frankfurtban: Daube G. L. és társa hirdetés irodájában.

Tisztelt olvasóinkhoz!

Mivel a vallás- és közoktatásügyi miniszter ur ő nagyméltósága f. évi február 17-én 486. eln. sz. alatt kelt rendeletével az állam szolgálatában álló tanároknak politikai lapok szerkesztését megtiltotta s mivel az én ideiglenes engedélyem f. hó 30-án lejár: rövid fél-évi működésem után e lap szerkesztésétől viszsza kell vonulnom.

A „Brassó” szerkesztéséért a felelősséget f. évi július 1-től kezdve dr. Vajna Gábor ur vállalta magára.

Ezen változás azonban nem lesz befolyással a lap magatartására és politikai irányára. Azon program, melyet a „Brassó” f. évi január 2-diki számában kifejtett volt, továbbra is érvényben marad és az abban jelzett czélok és feladatok elérésére fog e lap ezentúl is törekedni.

Midőn ma a „Brassó” érdekében való rövid hat hónapos működésemre visszapillantok, mindinkább meggyőződöm arról, hogy legjobb akaratom mellett sem lettem volna képes ezen terhes feladatnak megfelelni azon rendkívül meleg pártfogás nélkül, melyben minden oldalról oly bőven részesültem.

Fogadják e helyütt mindazok, kik önfeláldozó, buzgó munkásságuk által engem támogatni sziveskedtek s ez által a „Brassó” szellemi színvonalának emelését lehetségessé tették, legőszintébb hálámat és köszönetemet.

Kis-Tétényi Walther Béla.

A brassói kereskedelmi és iparkamara jelentése.

(II.) Szalámigyárosaink azelőtt olcsó és jó sertést kaptak Romániából, ma drágábban is alig képesek alkalmas nyers anyagot szerezni (főképp a nagy-szebeniek). Hasonlóképp állnak nyers anyag dolgában bőrcserzőink s más iparágak is.

Am nem volna egészen találó, ha kerületünk közgazdasági hanyatlását egyedül a

vámháboru rovására írónk. A jelentés teljes őszinteséggel reá mutat azon önmagunkban s viszonyainkban keresendő bajokra is, melyek régtől fogva rágódnak iparunk gyökerein.

Első sorban ilyennek kell betudnunk a társulás régi formáinak meglazulását, mi már magában véve is eléggé megrázkódtatta iparéletünket. A törvényhozás ama késői kísérlete, hogy ipartestületek megteremtése által nyújtson némi kárpótlást, a Királyhágón inneni részeken nem talált visszhangra. Az iparúzők óvakodnak új terhet róni vállalkira s elégtelennek találják az ipartestület által nyújtott önkormányzat mértékét is. Az érdekeltek csupán az egyes iparágak külön társulataitól remélnék sikert s nem valószínű, hogy az ipartestület eszméje iránt — bár a jövőben — jobban fölmelegedjenek. Tehát okvetlen más társulási forma felől kell gondoskodnunk, olyanról, melynek a kisipart talán könnyebben lehet megnyerni; — annál is inkább, mert a mai szétszórtság a kisipar biztos romlására vezet.

A mi viszonyaink közt talán a termelő szövetkezet volna hivatva a mai átmeneti állapot szerencsés átküzdésének lehetőségét megadni s ez okból az alakulandó szövetkezeteknek kormánysegélyben kellene részesíttetniök. A jelentés ezen intencióját teljesen magunkévá tesszük, mert nem nehéz belátni, hogy a termelő szövetkezetek feladata leendene a technikai tekintetben elmaradt kisipari üzemeket erő és munkagépek behozatala, a hitel megszilárdítása, a raktárra dolgozás lehetővé tétele, a nyers anyag együttes és jutányos beszerzése stb. tekintetében gyámolítani.

Iparunk hanyatlásának további okát a kereskedői képviselet meg nem felelő, illetőleg szervezetlen állapotában kell keresnünk. Nagy iparállamok gyárosa lehet a maga kereskedője is, de nem a kisiparos, a ki nem képes a kereslet mennyiségét és minőségét kellőképp áttekinteni, a vevő hitelképességét megítélni, nem tehet oly messzemenő engedményeket, mint a milyeneket a nagy gyáros kénytelen adni a jelen lázas versengésében, — sőt több-

nyire még arra nézve is hiányzanak az eszközei, hogy hosszabb ideig raktárra dolgozhassék.

Brassóban azelőtt külön szállítók közvetítették Románia felé a forgalmat, de azok ma nagyrészt abbahagyták az üzletet; különben is nagyon függő helyzetbe juttatták a kisiparost s nagyon alacsony árakat szabtak, mint-hogy czikkeink — alkalmas minták hiányában — hova-tovább elmaradtak a nyugatiak mellett.

A segéd- és tanoncüzgy jelenlegi állapota is nagyon megszüvelendő akadálya iparunk emelkedésének; nevezetesen nagy baj, hogy az alig felszabadult legények minden tőke nélkül kevés képzettséggel rögtön saját tűzhelyet alapítanak. Az új ipartörvény óta különben sok panasz hallik a kontárkodásról, mit nem csodálhatunk, ha meggondoljuk, a képzettség s rátermettség mily platonikus kimutatása elegendő ahhoz, hogy valaki mester lehessen.

Az iparos-oktatás — mai állapota szerint — szintén iparfejlődésünk akadálya, mert nagyon kevés mesternek van ez iránt érzéke.

Megemlítendő még, hogy noha sok a folyó pénz, a hitel mégis drága; mi annál kedvezőtlenebbül folyik be az ipar fejlődésére, mivel a kisipar zilált viszonyainál fogva csak nagyon kivételes esetekben vehet bankhitelt igénybe.

Akadályozó körülményül tekintendő végül a potom fegyházmunka, a kicsiny vásárok fölös száma s derék előképzettségű munkások hiánya.

Am nemcsak iparviszonyaink kedvezőtlenek, a mezőgazdasági állapotok is sok kívánni valót hagynak hátra. E mellett az 1889-iki aratás gyenge, sőt egyes megyékben határozottan rossz volt s csupán a szőlőművelés járt némi haszonnal.

A helyi kereskedelem ki nem elégítő, csakis a termény-nagykereskedés kezd nagyobb méreteket öltetni, minthogy ujabban a külföldi nagy czégek az erdélyi részeket is figyelmükre méltatják.

A „BRASSÓ” TÁRCZÁJA.

A bérkocsi.

Corbin elbeszélése. A „Brassó” számára átdolgozta

Dr. Boros Gábor.

(Vége.)

... De nem talál semmi gyanust. Ráakad néhány kis jegyzőkönyvre. Kinyitja sorban. A háztartáshoz kellő jegyzetek voltak bennök, a rendszeret világos tanujelei. De semmi gyanus.

Tovább kutat kitartóan, szakadatlanul. Mind hiába.

De hah! Végre. Egy csomag levélre akad, a mely gondosan át volt kötve kék szalaggal. Tehát ezek a titkos levelek! Végre itt a bosszu... Nem. Ismét semmi. Saját keze írására ismert.

Körülbelül egy évvel ezelőtt bizonyos tudományos ügyben Syriába küldte volt a kormány. Távol-léte két hónapig tartott. Ez idő alatt Krisztina mindennap írt neki. Ő is válaszolt, de ritkán. Mig azonban ő elhagyta a feleségétől kapott leveleket, addig a nő gondosan megőrizte valamennyit; sorban időszereint egybeállitva megtalálta mind. Látszott a szalagról, hogy e levelek gyakran kerültek olvasásra. Akkor még hü volt.

Mérgesen dobta még ezeket is a földre a többi papirosokhoz. Ekkor egy rakás levélboríték akad ke-

zébe, mindegyik dátummal ellátva. Tehát mégis csak nyomra talált? Az első borítékon ezt olvasta: „1879. január 26.”

Ez volt az a nap, a melyen először volt szabad Krisztinának udvarolnia, ezt vezette be az első bokrétaival. Erre a thea-rózsa bokrétaára következett egész sereg virág szebbnél szebb tartóban, színes szalagokkal, heliotropok, ibolyák, szegfűk, azaleák, — szerelme fejlődése virágokban.

Mintha minden összeesküdött volna arra, hogy meginduljon. Ez mégis sok. Megragadta az egész csomót s a kályhába dobta mindenestül.

A kutatás mindaddig nem vezetett sikerre. Hanem ő azért kutat tovább. Végre mégis valami. Egy szekrény legalsó fiókjában kiesike ingek, fejkötőcskék, egész készlet egy csecsemő számára. Most már emlékezett. Házasságuk után néhány hóval ez öröme számított a nő. E ruhák között talált egy ékszerdobozt. Tudta, hogy ehhez a kulcs egy értékes er-szényben szokott lenni, a melyet neje mindig magával hordozott. S valóban a ruha zsebében, a mely e napon volt nején, megtalálta az erszényt s mellette egy papiros darab, a mely olyan különösen recsegett ujjai között. Ah, ez kétségkívül az a levél, a melyet neje azon este kapott, a szobaleány bizonyosan rosszul látta, urnője bizonyára csak a borítékot dobta tűzbe.

Előveszi a papirost. Egy levél. Kinyitja s bámulva olvassa. A levelet Dumarais asszony írta s a következőleg hangzott:

„Kedves gyermekem! Nagy ujság, a mely oly boldoggá tesz, hogy idegbajom is elmúlt! Louis testvéred egész váratlanul megérkezett Konstantinápolyból. Milyen nagy fiu! és nagy gyermek! A korábbi vidámság, a régi keresetlenség. Két havi szabadságot kapott. Rögtön látni óhajt. Jőjj gyorsan; gyönyörű egy estét töltünk együtt. Louis nagyon sajnálja, hogy férjed Versaillesben van, de holnap veletek együtt fog reggelizni. Férjed számára nagy meglepetés van zsebében: egy török rendjel, a melyet a szultán Borsiernak szánt syriai küldetésének jutalmául. Noked nagy választék keleti szövetet hozott, ezenfölül egy csinos odalisk-öltözköket, bizonyára remekül fog állani. Azt akarja, hogy még ma este felöltsd s hozzá kivesd magad, mint a török nők. Igazi bolond! Sokat fog mesélni nekünk; úgy kell hát intézkedned, hogy csak későn fogsz hazatérni. Louis elkísér egy darabig, a mig bérkocsiba szállít.”

Pascal nem birt tovább olvasni, könyzapor elhomályosította szemét. De mit is kell még tudnia? Az önvád gyötrelmétől lesújtva, megsemmisülten hanyatlott egy székbe.

De mi ez? Álom ez? Egy hangot hall e perczben, a melynek szelid lágyságát olyan jól ismerte: „Pascal, mit csinálsz ott?” — kérdé a hang. Alig

Közgazdasági állapotunk ennyi árnyoldala mellett, egy jobb jövő zálogát látjuk abban, hogy tavaly egyes nagyobb építkezések folytak s egyes új iparvállalatok létesültek kerületünkben (így a botfalvi cukorgyár s a zernesti cellulose-gyár), melyek legalább időleges gyámolításban részesítették az építő- és gépipart s a szénbányákat, és számos eladdig munka nélküli kezét foglalkoztatnak. Nem kevésbé örvendetes az az élénk érdeklődés, mely vasut-hálózatunk kiépítése körül mindenfelé nyilvánul s máris számos előzetes engedélyezésben jutott kifejezésre. Terjeszkedőben van a bank-ügy is, a mi nagyon problematikus előny, minthogy a vállalkozó szellem a kereskedelem pangása következtében zátonyra került s a szabad tőke értékpapirokban vagy takarékbetétekben keres menedéket.

E néhány derült sugár azonban semmikép sem képes a közgazdaságunkra nehezülő komor fellegeket eloszlatni s nagyon jogosult, ha a kereskedelmi- és iparkamara emigy terjeszti elé a kamara kerület sarkalatos kívánalmait a kereskedelmi miniszter elé:

1. Kerületünk szükségleteinek megfelelő vám- és kereskedelmi szerződés megkötése Romániával.

2. Az ipar nyers- és segédanyagai beszerzésének megkönnyítése.

3. Kész gyártmányok és mezőgazdasági kiviteli cikkek mérsékelt szállítása.

4. Olcsó és közvetlen viteldij-tételek létesítése a keleti vasutak forgalmában.

5. Az iparos termelő szövetkezetek gyámolítása.

6. A nyilvános szállítások decentralisatiója.

7. Kerületünk közlekedési eszközeinek gyarapítása.

E kívánalmakat egész terjedelmükben magunkévá téve őszintén óhajtjuk, hogy a kereskedelmi- és iparkamara közhasznú fáradozásait teljes siker koronázza. My.

Belföld.

A belügyminiszterium köréből. Ő Felsége a király Ribáry József belügyminiszteri tanácsosnak saját kérelmére való nyugdíjaztatását engedte és őt egyúttal a főrendiház élethossziglan való tagjának nevezte ki. — Ugyanakkor a király dr. Grósz Lipót miniszteri tanácsosi címmel és jellel felruházott osztálytanácsost a belügyminiszteriumhoz valóságos miniszteri tanácsossá nevezte ki.

A füst nélküli lőpor ügyében a „Pester Correspondenz”-nek bécsi katonai körökből a következőket írják:

birt eszmélni; önkéntelenül fordult azon irány felé, a melyből a hang jött.

És ott látta Krisztinát, félig ülve ágyában, rámosolyogva, azután meg bámuló tekintetét körüljárta a szobának iszonyu rendetlenségén.

Pascal örömsikoltásban tört ki. „Krisztina te élsz!” Aztán térdre omlott az ágy előtt s lehajtott fővel susogta: „Bocsáss meg, bocsáss meg!” Egész testében reszketett a hangos zokogástól.

Az eset magyarázata csakhamar érthető volt. Krisztina, testvére szeszélyének hódolva, keleti nőnek öltözött. Így ment haza, hogy férjének meglepetést szerezzen. Nem engedhette, hogy Louis, a ki az uttól úgy is elfáradt volt, hazáig kísérje. Csak arra emlékezett, hogy a kocsi szállt.

Most már Pascalon volt a sor, hogy elbeszélje, mint lepte meg nejét a lethargikus ájultság, a melyet ő is, Andret is halálnak néztek, azután hogy e különös körülmények miatt mint jutott az örült féltékenység magas fokára. Bevallotta bűnét. Érzte, hogy egész élete sem volna elég, hogy bocsánatát megnyerje.

De Krisztina nem volt e nézetben; rögtön megbocsátott, mert a féltékenységekben a szerelem lángoló bizonyosságát látta.

Pascal orvos nem gyógyult ki betegségéből, mert az lehetetlen, de azért a kiállott aggodalom igen jó iskola volt. Gyakrabban vitte nejét társaságba: kevesebb idő jutott ugyan ezentúl a tudományra, de annál több a boldogságra, a melyet még az is tetézt, hogy azok a már-már elfeledett kiesi ruhácskák is előkerültek, mert szükség volt rájuk.

„Kétséget nem szenved, hogy a füst nélküli lőpor alkalmazása a hadviselésben új korszakot teremtett, de a pyrotechnika terén naponta észlelhető újabb találmányok nyomán alig hiszszük, hogy e részben valami végmegállapodás várható lenne: sőt azt állítjuk, hogy alig egy év leforgása alatt valamely nagyhatalom ismét egy más, behatóbb változást fog bemutatni, midőn aztán az egész szomszédság az új puskaporból nagy keservesen beszerzett készleteit mint hasznavehetlen anyagot a lomtárba rakhatja.

Ezenkívül pedig mindenütt egy bizonyos körülmény figyelmen kívül hagyatott, melynek bírálatát mérvadó köröknek szakavatott ítéletének szívesen alávetjük. Ugyanis az a kérdés: vajjon a gyalogság tűzharczában melyik fél lesz előnyben, az e, mely a füstnélküli lőport használja, vagy pedig az, melyet a közönséges lőpor füstje minden mozdulataiban eltakar? A füstnélküli lőpor sokkal erősebb idegeket, továbbá a legénység egészen független képzettségét és — last not least — tökéletesen s minden tekintetben megbízható tiszteteket igényel.

Ha a most elősorolt kellekek közül csak egy is hiányozna, ama veszély, melynek még a legerősebb puskatűzben is folyvást látható csapat ki van téve, százszorta fokozódik, s a siker esélyeit csökkenti.

Már most annyi bizonyos, hogy egyforma minőségű lőfegyverek — vagyis a mindenütt bevett ismétlő puskák — használatánál, a közönséges, vagy a füstnélküli lőpor alkalmazása, semmit sem változtat a dolog lényegén, mivel az új lőpor sem a lövés biztosságára, sem pedig a fegyver belső szerkezetére egyáltalán nem hat.

Ezek után azt a kérdést vagyunk bátrak felvetni, hogy ugyan mily okból kaptunk oly mohón az új lőpor után? Nálunk, hol a katonai készülődések költségei anélkül is roppant összegekre rugnak, az új lőpor alkalmazásával legalább addig várhattunk volna, míg annak lényegében valami végleges megállapodásra nem jutottak volna.

Elteltek attól, hogy most új lőporgyárak lesznek építendőek és berendezendőek, még a roppant töltény-készletet is át kell dolgozni, vagyis inkább újból kiállítani, sőt valószínűnek tartjuk, hogy az új füstnélküli lőpor használata után az ismétlő puskák csöveinek átalakítása is szükségessé fog válni.

A „Pester Corr.” szerkesztősége ezekhez azon megjegyzést fűzi, hogy nagyon kíváncsi lenne, ha a kérdés érdeme szakavatott és mérvadó körök által minden további pártoskodás nélkül kellőleg megfeytetnék.

Kis-küküllőmegyei krónika.

(Egy derék ref. pap temetése.)

A „Brassó” f. hó 14-iki számában, a csüdtelki ev. ref. egyház új templomának felszenteléséről megjelent tudósításban — olvasók, hogy egyházi beszédet Erődsdi Pál ugrai lelkész mondott. És ime a férfi, kinek akkor ajkai oly meghatóan szólottak, ma már. — alig harmadfél hét múlva — az ugrai sarkertben aluszsa azt az álmot, melyből e földön nincs ébredés. F. hó 25-én temették el. E temetés mutatta meg, hogy az elhunyt mily közszeretnek örvendett. Paptársai közül 12-en állták körül koporsóját; a környék intelligens osztályából kevesen hiányoztak, az ugrai egyház kiesinye — nagyja ott volt — elsíratni a tyjukat s más felekezete lelkészei is számosan jöttek el résztvenni a mi gyászunkban.

A gyász-szertartás d. u. 3 órákor kezdődött. A háztól a templomig, melynek udvarán volt felállítva a ravatal, paptársai vitték. Imát nt. Kovács E. esperes mondott, meghatóan és meghatóan kérve vigasztalást azoknak, a kik sirnak; gyász-beszédet t. Benkő Sámuel héderfái pap tartott, a sirnál pedig t. Hegyi Sándor bonyhái pap szólott zokogásig megható bucsu szavakat a jó barátához, ki bucsut sem mondva, oly sietve távozott tőle, tőlünk, hogy elhinnünk sem lehet, hogy a kit pár nappal előbb még a mienknek mondatánk, ma már a földé és a mennyé.

A gyászoló család az édes anyát 14 évvel előbb, az édes atyát most elveszített 3 fiúból állott, kik a fájdalomtól megtörve kísérték a koporsót. Vajha enyhülne fájdalmuk a részvét láttára, mely a temetésen oly meghatóan nyilvánult.

Erődsdi Pál 46 évi hivatalkodása alatt szépen bizonyította be, hogy kis körben is lehet áldásteljesen munkálkodni. Az ugrai kis egyházat 23 év alatt virágzásra emelte, s midőn a hetvenes években tűzvész pusztította el papi házát és templomát, össze-

járta széles Magyarországot, filléreket gyűjteni, s templom és papi lak újra épült s hirdetni fogja tizedekig, hogy Erődsdi Pál élt!

Legyen áldott emlékezete!

s . . . n.

Blaháné Brassóban.

Mit jelent e sürgés-forgás, e szokatlan élénkség? Kérdezhették akárhányan, kik tegnapelőtt délután 2 és 3 óra közt a nagy-utcába vetődve, látták az ott robogó kocsisort, ünnepi ruhákat, kipirult arcokat. Tán valami installationalis utóünnepség, újabb dalárdai kirándulás, Vereinstag, vagy mi? A közel-múlt Jászai-napok tapasztalatai után persze gondolni sem mert arra a beavatatlan, hogy ezek a hatalmas előkészületek Blahánét illetik, a nemzet... nem, nem, mielőtt tovább menni k, ünnepélyes fogadást teszek, hogy minden ornithologiai osztályozást mellőzni fogok, másokra bizva a hamleti töprengést, vajjon „a nemzet pacsirtája” vagy „a nemzet fülemüléje”-e a találkozó s szellemesebb elnevezés.

Tény az, hogy a 2¹/₂ órákor megérkező gyorsvonatot, mely a mi kedves művésznőnk volt hozandó, beláthatatlan közönség várta a pályaudvaron, s mikor coupé-jából kiszállott, az „éljenek” oly riadása fogadta, mely az ő diadalokhoz szokott lelkének is láthatólag jól esett. Mintha ezt a kérdést olvastuk volna meglepetéstől sugárzó arcán: „Hát van ennyi magyar ember Brassóban?” A lelkesedés kitöréseinek csillapultával sorakoztak a tisztelő testületek, u. m. a protestáns nőegylet, magyar kaszinó, dalárda s az ifjuság küldöttei, majd Lázár Gerő nagykereskedő üdvözölte a magyarság nevében pár lelkes szóval kedves vendégünket, míg leánya, Olga kisasszony egy gyönyörű csokrot nyújtott neki át.

Erre megnyílt az ajak, melyről pár száz évvel ezelőtt a jó öreg Gyöngyösi bizonyára elénekelte volna, „hogy belőle nádmézek hullanak”; hallottunk pár kecses köszönő szót, élveztünk egy kedves, röpke mosolyt, azután kocsiakra szállva, megindult az egész közönség a város felé, elől egy négyes fogaton a művésznő, utána hosszú sorban a többiek. Mindenütt öröm, lelkesedés, csak Jupiter Pluvius maradt mogorva, érzéketlen; e makacs öreget még Blaháné mosolya sem volt képes földeríteni. Az „Európa” szállóhoz érve, egyelőre bucsut vettünk a művésznőtől, ki fáradsalmait kipihegni visszavonult, míg a közönség széteszlott, benyomásaival foglalkozva s türtőztetve lelkesedését az estéli órákig.

Este 7¹/₂ órákor zsufolásig tele házba léptünk; a nálunk szokatlanul magas helyárak daczára egyetlen hely üresen nem maradt, s mindenki feszült figyelemmel szegezte tekintetét a színpad felé, honnan egyelőre csak az előfüggöny angyaláknak szánt monstrumai bámultak le a közönségre. Végre megindult a darab, Vidor „Ingyenélők”-je, s nem sokára kilépett a színre Blaháné, megjátszani azt az aranyos kedvű, gyermeteg parasztleányt, kinek minden mozdulata, kacaja, mókája... én nem tudom miért kísért ma folyton az öreg Gyöngyösi, kinek egész „maga kelletése oly szívet győző ostrom”. — Blaháné játékát elemezni? Vajjon a szeszélyesen kanyargó virágos partu patak habfodrain gyönyörködve kinek jutna eszébe azzal törődni, hogy H₂O. s Isten tudja még kívül minő alkatrészekből van vize összeállítva?

Nem; constataljuk inkább egyszerűen, hogy művésznőnk széles jó kedvében volt s e csapongó kedv ezernyi pajzán ördögét rajonként röpitette a közönség közé. Incelkedve furakodtak mellénk e kis daemonok, addig bökdösve, csiklandozva idegeinket, míg a művészt jóltevő derűje tükröződött minden arcon ezer árnyalatával, kezdve a csendesen kunkorodó bajusz mosolyától a falrengető hahotáig kinek-kinek vérmérséklete szerint.

A hangulat tetőpontját természetesen a művésznő énekbetétei jelezték. Altalánosán ismert dolog, hogy népdalokat ma széles Magyarországon senki nem énekel oly elragadó verve-vel, mint Blaháné az ő elpusztíthatatlanul üde csengésű hangján, de azt talán már kevesebben tudják, mily ősi komikummal rendelkezik e bámulatos asszony, mikor csuplet-iben kell egyes típusokat bemutatnia. Tegnapelőtti begyeskedő dámája és vén kisasszonya e téren páratlan alkotások.

Szükséges-e ezek után mondanunk, hogy a közönség kedves vendégét el- meg elhalmozta tetszése nyilatkozataival. Nem volt jelenete, melyben nyílt színen ki ne tapsolták volna s az első felvonás végeztével külön ovatio is érte, a mennyiben Bauer Janka kisasszony a protestáns nőegylet nevében a művésznőnek egy pompás virág bokrétát nyújtott át. Művésznőnek egy pompás virágbokrétát nyújtott át.

Előadás végeztével még egy meglepetés várt a művésznőre. Mig az „Európa” termében vacsoránál ült, dalárdánk hátul kerülve a Graftnak elhelyezkedett a vendéglő terasze-án s háromszép dalát, a „Dal ünnepe”-t Hubertól, Schubert „Éjé”-s Szentirmay egy népdal-egyvelegét énekelte el a szokott praecisitással. Majd a serenade végeztével bevonulva a terembe, hol intelligentiánk nagy számban volt jelen, itt Killyéni elnök intézett meleg hangú üdvözlő beszédet az ünnepelthez. Ez szíves köszönetet mondott a kitüntetett figyelemért csak azt sajnálva, hogy a dalárda szép énekét, nagyon el lévén fáradva, saját részéről is egy dallal nem viszonzhatja.

Igy ért véget e benyomásokban gazdag nap. Várjuk szép folytatását! B.

*

A hirneves vendégművész nő tegnapi fölleptével páratlan művészetének egy másik oldalát mutatta be. Mig egy nappal azelőtt „Az ingyenélők”-ben elragadta a közönséget egy a magyar népelethől ellesett alak megteremtésével, addig tegnap a „Királyfogás”-ban fejlett énekművészetével, bámulatosan üde s közvetlen játékaival mint első rangú operette-énekesnőt csodálhattuk.

Konti említett operette-je szakasztatott mása a szerző többi műveinek: dallamaiban kevés az eredetiség. Nem is volna nehéz Suppének vagy Millöckernek, sőt saját operette-jeinek egyik-másikára, különösen a régibb „Eleven ördög”-nek egyes részleteire rámutatnunk, melyeket a zeneszerző vagy átvett másoktól, vagy önmagát ismételve, újból feldolgoz.

Az eredetiség, a feltalálás ezen hiányát azonban a könnyed folyású motívumok ügyes feldolgozásával, a csinos hangszereléssel annyira el tudja palástolni, hogy mindenki szívesen átengedi magát zenéje behízelgő voltának s azt igazi élvezettel hallgatja. A „Királyfogás”-ban csak egyet sajnálunk — a mű tartósabb sikerét talán e körülmény akadályozta — hogy a tartalmas, zenei léttől duzzadó első felvonásra kevésbé érdekes második felvonás következik, míg a harmadik alig tartalmazván egynéhány énekszámot, egészen bohózat jellegű.

Az operettenek azonban egy sikerült s a szerző által mindvégig előszeretettel dolgozott szerepe van, épen az, melyet Blaha Lujza tegnap oly páratlan művészettel megteremtett. Ilyen alakítással szemben a kritika, feladata is vajmi nehéz vagy könnyű. Nehéz, mert lehetetlen szókkal csak megközelítő képet is adni Blaha Lujza bájos megjelenéséről, énekművészetéről, játékaival elragadó természetességéről s fesztelenségéről; könnyű, mert egyszerűen a művésznőnek a közönséget elbűvölő sikerét jelezheti, kinek minden egyes dala s jelenete után, s a felvonások végén igaz lelkesedéssel tapsolt a közönség.

Bizonyára csak méltányosak vagyunk, ha a többi szereplőkről behatódobban meg nem emlékezünk. Jóakaró iparkodásuk legalább e kiméletet megérdemli. Nehéz egy Blaha Lujza mellett még jó színésznek is derekasan helyt állani. Kömley főlemlítését azonban még sem akarjuk elhagyni; megérdemli azt szerepének valóban ügyes s hatásos alakítása s azon körülmény, miatt, hogy Blaha Lujza e rövid vendégszereplésre való megnyerése által mindegyikünk hálás elismerését kiérdemelte. M.

N A P I H I R E K.

Előfizetési felhívás.

F. évi július hó 1-ével lapunkra új (július 1-től október 1-ig terjedő) előfizetést nyitunk. Lapunk az eddigi irányban haladva, továbbra is első sorban Erdély keleti végvidékeinek érdekeit fogja képviselni és előmozdítani. E mellett azonban tájékoztatni fogjuk t. olvasóinkat úgy a hazai, mint a külföldi politika legfontosabb kérdései felől; hozni fogjuk továbbra is a helyi érdekű és a nagyvilági legújabb híreket; közgazdasági rovatunkban kizárólag városunk és vidékünk gazdasági, kereskedelmi, ipari és forgalmi viszonyaival foglalkozunk; végül kiváló gondot fordítunk tárcánkra, melybe csakis irodalmi színvonalon álló, érdekes és szórakoztató közleményeket veszünk fel.

Ajánljuk lapunkat a t. olvasóközönség szíves figyelmébe és hazafias pártfogásába és kérjük az előfizetésnek idején való megújítását, nehogy a lap szétküldésében késedelem álljon be.

Együttal kérjük azon t. előfizetőinket, kik a folyó negyedévre az előfizetési díjjal még hátralékban vannak, szíveskedjenek azt lapunk kiadólivatalába mielőbb beküldeni.

Hazafias tisztelettel

Brassó, 1890. június havában

A „Brassó” szerkesztősége és kiadólivatala.

Udvari ebéd. F. hó 24-én délután 5 órakor volt a második delegationalis udvari ebéd 83 terítéssel, melyen a miniszterelnökök, a közös hadügy- és pénzügyminiszteren, a főudvarmesteren, a fő- és szárnyhadsegédeken kívül a delegációk számos tagja vett részt. A király, ki a múlt udvari ebéd alkalmával huszárezredesi egyenruhát viselt, ezúttal gyalogsági ezredesi egyenruhába volt öltözve; jobb oldalán gróf Tisza Lajos, a magyar delegáció elnöke, bal oldalán Czartorisky herceg, az osztrák delegáció elnöke ült. Az ebéd végeztével Ő Felsége körülbelül egy óráig cerclet tartott, mely alkalommal a meghívottaknak csaknem mindegyikét megszólítással tüntette ki.

A városi tisztviselők választása a szerdán délelőtt megtartott közgyűlésen gyorsan és simán folyt le, a mennyiben az eddigi tisztviselők majdnem kivétel nélkül acclamatióval újból megválasztottak. A választás eredménye a következő: polgármester Brennerberg Ferencz, első tanácsos Jakobi Károly, második tanácsos Alesius Oszkár, harmadik tanácsos Schnell Alfred, városgazda Hintz Ernő, árvaszéki ülnök Riemer Vilmos, könyvvezető Conrad Károly, pénztáros Wächter Gyula, ellenőr Stiehler Ferencz, mérnök Kertsch Keresztély, adószedő Richter P., adóellenőr Galter H., adóhivatalnok Servatius H., gyakornok Fischer Frigyes és közgyám Schmidt Alfred.

A „Polgári kör” tagjait vasárnap folyó hó 29. d. e. 9 órára a kör helyiségébe megjeleni ezennel tisztelettel meghívja. A választmány.

Halálozás. Baruch Adolf, a maros-vásárhelyi és budapesti Baruch Jeremiás czég beltagja, hosszas szenvedés után f. hó 25-én Budapesten, életének 53-ik évében elhalálozott. Hült tetemei örök nyugalomra a holnapi nap — vasárnap — d. u. 4 órakor fognak a helyi izraelita halottas-kamrából a családi sirboltban elhelyeztetni. A megnyugodott fáradhatlan munkás volt s megmutatta, hogy csak dolgozni kell s lehet úgy is vagyont szerezni, hogy a nemzetgazdászati, a kereskedelem- és iparnak csak szolgálatot teljesíthet, s e mellett — a hol a szükség kívánja — a jótékonykodás gyakorlásától is visszavonulni nem szűkség. A néhai, Marosvásárhely városa és vidékének a gazdasátra, annak kereskedelme és ipara érdekében annyi szolgálatot tett rövid életében, hogy emléke a gazda- és iparos közönségben soká fog élni. A néhaiak temetésére Marosvásárhely és Budapestről a nagy számu családon kívül, a mai napon nagyszámu tisztelői érkeztek meg, kik közül a családon kívül ez ideig koporsójára koszorút helyeztek: Aronsohn Móricz és családja, Pálffy Mihály ügyvéd a Richzeit Zsigmond családja, Richzeit Samu és Lefkovies Miksa.

Rendőri hírek. F. hó 22-én Lengyel László sepsi-szentgyörgyi lakatossegéd Deák László helybeli korcsmáros üzleti helyiségéből egy ezüst óralánczot egy ahhoz erősített ezüst emlékéremmel együtt ellopott s a tett elkövetése után megszökött. — Az elmúlt napokban Brassó és Keresztényfalva között az országuton egy katonatiszti cartouche, a városban pedig egy kis kézi kosár találtatott. Mindkét tárgy a városkapitányságnál átvehető.

A lipiki jódfürdőben f. hó 16-ig bezárólag összesen megfordult 558 állandó és 96 átutazó fürdővendég.

Vizvezeték Nagy-Szebenben. Azt halljuk, hogy Nagy-Szebenben komolyan foglalkoznak a vizvezeték létesítésének kérdésével. Őszintén kívánjuk, hogy ezen ügy ott mihamarább szerencsés megoldást nyerjen és csak ezt a kérdést fűzzük hozzá: mikor lesz Brassónak vizvezetéke?

Meghívó. Mélt. K. Nagy Pálné Sz.-Ujfalvi Katica urnő védnöksége alatt a szőkefalvi ev. ref. egyház harang-alapja javára f. 1890. évi július hó 6-án mlts. Paget Olivér urnak szilfás berkeben, kedvezőtlen idő esetén, valamint este özv. Kispál Lajosné urnő lakásán kosaras nyári táncmulatság rendeztetik. Belépti díj személyenknt 70 kr, családjegy 1 frt. Kezdeté d. u. 2 órakor.

Új vasút. A „Kolozsvár”-ban olvassuk: Szeben-megye közigazgatási bizottsága nemrég elhatározta, hogy

Alvincz—Szász-Sebes—Nagy-Szeben között szárnyvasutat épített. Nagy reményeket ébresztett fel ez a szászsebesiek között s azóta napirenden van e tárgy, mindenki erről beszél s megváltóként várja. Mert tudvalevő, hogy az erdélyi vonalak kiépítése alkalmával Szász-Sebes mellőztetett. Erdély déli részének kereskedelme és ipara Magyarország központjával századokon át a Maros völgyén Szász-Sebes és Nagy-Szebenben át volt összekötve, míg most a keleti vasut kiépítésével más utakon át történik az érintkezés, a miért természetesen az új szárnyvonal Szász-Sebes és környékére nézve valóságos életkérdés. A vasutépítés oly súlyos csapást mért Szász-Sebes és környékének kereskedelme- s iparára, hogy az majdnem teljesen tönkrement a 70-es években. A vasut kiépítésére a szász-sebesiek a regále-kártalanítás egy részét kérték, a mit ha megkapnak, Szász-Sebes újra virágozni fog.

A choléráról. A legújabb távirati értesítések szerint Valencia tartomány 14 falvában eddigelé összesen 194 betegedési és 112 halálozási eset fordult, elő cholérában. Ebből Puebla de Rugat falura 144 betegedés és 83 halálozás eset. — A „Havas-ügy-nökség” jelentése szerint Valencia város tanácsa tekintettel a városban uralkodó kitűnő közegészségi állapotra megengedte, hogy július havában az országos vásár és a szokásos ünnepélyek megtartassanak. — A madridi hivatalos lap körrendeletet közöl, melylyel a praefectusok szigorú intézkedések megtételére utasítatnak.

Vizbe fulladt Segesvárt két kis gyermek a napokban. Mint onnan írják, eprészni mentek az erdőre. Délután nagy zivatar keletkezett és a gyermekek hazafelé siettek. Mikor épen egy kis patakon akartak átmenni, a mely a lakásuktól elválasztotta, az áttázt part egy darabja rájuk szakadt s a vízbe nyomta. Mind a ketten meghaltak.

Közgazdaság.

Hetivásár. A tegnapi hetivásár igen jónak volt mondható.

A gabonapiacson az árak következőkép alakulak: Buza 7.— frt, rozs 4.30 frt, zab 3.90 frt, árpa 4 frt, kukorica 4.— frt, lenese 5.— frt paszuly 3.50 frt, asszuszilva 8.50 frt, borsó 5.— forint.

A baromfi-vásár árai a következők voltak: Csirke drb.-ként 65 kr, liba darabja 1.30 frt, récze darabonként 75 kr, pulyka darabja 1.40 frt, malacz 3 frt. Tojás 11 drb. 20 kr.

A husarak a lefolyt héten következőkép alakultak: Sertéshus 44 kr, marhahus 40 kr, borjúhús 36—40 kr, zsir 64 kr, faggyu 23 kr, olvasztott faggyu 29 kr.

N y i l t t é r. *)

A kőmíves ipartársulat

— mint már jelezve is volt — f. hó 29-én d. e. 10 órakor fogja megtartani

zászlófelavatási ünnepélyét

a Nro. 1 nagytermében. A felavatási ünnepélyt majális követi a katonai zenekarral a „Pap kut”-jánál és ha az idő nem kedvezend, a mulatság a Nro. 1 nagy termében fog megtartatni, aznap délután. Az ünnepélyre, valamint a majálisra is megjeleni a közönség ezen az uton is tisztelettel meghívatik.

(203) 2—2

Az elnökség.

*) Ezen rovat alatt megjelenő közleményeknek sem alakja, sem tartalmáért felelősséget nem vállal a szerk.

Brassói piaci árak.

— Az első erdélyi bank jelentése. —
Brassó, 1890. június hó 28-án.

Román papirpénz à 20 frank	9.26	vétel 9.28	eladás
„ ezüstpénz à 20 „	9.22	„	„
Napoleon d'or (aranypénz) . . .	9.29	„	9.33
Török lira	10.52	„	10.58
Arany	5.48	„	5.54
Orosz papirrubel	1.33	„	1.34

Társzserkesztők:

Nagy-Küküllőmegye részéről: Horváth László (Segesvár.)
Kis-Küküllőm. részéről: Gyöngyössi István (D.-Szt.-Márton)
Felelős szerkesztő: Kis-Tétényi Walther Béla.
Laptulajdonos: Harmath Lajos.
Kiadó: Alexi könyvnyomdája

HIRDETMÉNYEK.

Szám 27.—1890.

Brassó megye központi választmányától.

Hirdetmény.

A magyar országos képviselőház nagyméltósága elnökségének 1890. évi június hó 11 3372—1887/92 szám alatt kelt magas leirata szerint Ürmösi Maurer Mihály a Brassó vármegyei szászhermányi (I-ső) választó kerület országgyűlési képviselője, ezen kerület képviselőtéréről lemondván, alólirott központi választmány a nevezett képviselőháznak folyó évi június 10-én tartott ülésében 4021-ik szám alatt hozott határozata folytán ugyanannak elnöksége által felhivatott, miszerint a Brassó vármegyei I-ső választó kerület részére új választás iránt intézkedjék. Minélfogva az alólirott központi választmány a mai nap tartott gyűlésében, az 1874. évi XXXIII. t. cz. 57. §-a alapján, — az ezen központi választmány alatt álló I-ső választó kerületben megejtendő és az 1890—1892. évekre kiterjedő országgyűlési választásokra *jelen évi július 6-ik napját* tűzte ki.

A választás vezetésére, valamint a szavazatok beszedésére az említett választó kerület részére, melynek választási székhelye Sz.-Hermány község, a következő tagokból álló bizottság küldetett ki és pedig:

Schnell Károly, elnök;
Schmidt Vilmos, elnökhelyettes;
Horváth Péter, jegyző;
Gavrus János, helyettes jegyző;
Domokos István, helyettes jegyző;

A községenként eszközendő szavazatok beadására a következő sorrend állapított meg:

1. Sz.-Hermány.	6. Tatrag.
2. Szt.-Péter.	7. Hosszufalu.
3. Prázmár.	8. Csernátfalu.
4. Pürkercz.	9. Türkös.
5. Zajzon.	10. Bácsfalu.

A választás *f. évi július hó 6-án reggeli 8 órakor* veendi kezdetét. — Képviselő jelöltet ajánlhat a kerület minden választója, ezen ajánlat vagy a választást megelőző napon, vagy pedig félórával a választás megnyitása után az illető választási elnöknek írásban adandó be, melyben egyidejűleg minden jelölt részére egy vagy két bizalmi férfi is kijelölendő.

Ha a választási törvény értelmében a szavazást a választási elnök elrendeli, a szavazatok beadása reggeli 9 órakor kezdetét veszi.

A szavazás nyilvánosan élőszóval és az 1874. évi XXXIII. t. cz. 75-ik és kapcsolatos §§-ainak szabványai szerint történik.

Mi is ezennel azon megjegyzéssel hozatik köztudomásra, hogy a választás az illető választókerület székhelyének községi házában fog eszközölni és hogy a választásnál fegyverrel avagy bottal megjelenni tilos.

Brassó vármegye központi választmányának 1890. évi június hó 18-án tartott üléséből.

Roll Gyula s. k.

kir. tanácsos alispán és közp.
választmányi elnök.

Dr. Jekel Frigyes s. k.

t. főjegyző mint tollvivő.
(200) 3—3

A legkedveltebb és legelterjedtebb fővárosi napilap.

BUDAPESTI HIRLAP

Szerkesztők és laptulajdonosok:

Csukási József és Rákosi Jenő.

Előfizetési árak: Egy hónapra **1 frt. 20 kr.** Egy negyedre **3 frt. 50 kr.** Félévre **7 frt.**

Még június hó folyamán

megjelenik a „Budapesti Hirlap”-ban Stanley könyve a legújabb afrikai utazásáról:

A LECSÖTÉTEBB AFRIKÁBAN,

melyet az egész művelt magyar közönség nagy érdeklődéssel vár. Az érdekes mű az összes jogosított könyvkiadásokkal (köztük a magyar jogosított könyvkiadás is) egyidejűleg fog megindulni.

A *július elsejével belépő új előfizetők STANLEY KÖNYVÉNEK addig megjelent részét INGYEN kapják meg.*

A „Budapesti Hirlap” az egész fűrdő-évad alatt előfizetőinek kívánságára a lapot bárhová utánuk küldi, még akkor is, ha a nyáron át többször változtatnak tartózkodási helyet.

Az előfizetési összeg legcélszerűbben postautalványon küldhető következő czímen:

„Budapesti Hirlap” kiadóhivatala
Budapesten, Kalap-utcza 16. (188) 3—3

RÉPÁTI
gyógy-savanyuvíz
a monarchia legszénsavdúsabb és legtisztább érvényes savanyu-
vízének egyike.

Mint gyógyszer kitűnő sítterrel használtatik: a légzőszervek betegségeinél, vese- és gyomorbetegségeknél, a húgyszervek bántalmánál stb. Ezen betegségek ellen a „Répáti” savanyuvíz határozottan a leghelettebb, leghatásosabb s egyszerűs mind a legolcsóbb gyógyító szer.

Borral vegyítve pompás üdítő ital; savanykásabb borokhoz használva, páratlan!

Mindég friss töltésben és valódi minőségben kapható *szőlő* raktárokban: **Brassó, széles-utca,** valamint a fűszerkereskedésekben, vendéglőkben és szállodákban.

Tisztelettel
a „répáti” gyógy-forrás kezelésére
György József.
(173) 7—12

Az kétségtelen, hogy gyakran egészen egyszerű, könnyen beszerezhető háziszert meglepően gyors gyógyulást szerzett. „A Betegbarát” című kis íratban még bizonyítékokat is találunk arra nézve, hogy még hosszas, reménytelennek nevezett esetekben is, gyógyulás állott be. Minden betegnek el kellene olvasni azon könyvet; Richter kiadóintézete Lipcsében ingyen megküldi.

A legjobb

Brünni szöveteket

szállítja eredeti gyári áron a

SIEGEL-IMHOF

finomposztó-gyár Brünnben.

Egy elegáns

tavaszi vagy nyári férföltönyre

elég egy szelvény 3.10 méteres, azaz 4 bécsi rőf hosszúságban.

Egy szelvény ára:

- ▶ 4.80 frt. közönséges ▶
- ▶ 7.15 frt. finom ▶
- ▶ 10.50 frt. finomabb ▶
- ▶ 12.40 frt. legfinomabb ▶

valódi juhgyapjuból.

Továbbá nagy választékban kaphatók: selyemmel átszőtt kamgarnok, felöltőkre való szövetek, Loden vadászok és turisták számára, Peruwien és Dosking posztók szalonöltönyökhöz, előírás szerinti osztók hivatalnokok számára, mosható ezernaszövetek férfiak és gyermekek számára, valódi Piqué mellényszövetek, stb. stb.

Jó áruért s pontos szállítáért kezesség vállalattik. (57) 37—40

Minták ingyen s bérmentve.

HIRDETÉSEK

felvételnek

a kiadó-hivatalban.

Bámulatos olcsó leszállított árak.

SABADEANU J.

czipő- és kalapáru-raktára

Brassóban, Nagy-utca 485. sz. a.

kedvező bevásárlások által indíttatva, árait 20%-ról részint 30%-ig is leszállította, azonban **bámulatos olcsó árak** mellett ezentúl is, mint eddig, csak szilárd, kézzel dolgozott, szolid és divatos árú szolgálat (géppel dolgozott munkát nem tart).

Férfi lábbelik:

Legjobb vikszos- vagy patent-bőrből	frt. 3.20 kr.-tól fel.
Legjobb vikszos kettős talp, srof és szeggel	3.50
Legjobb vikszos vagy patentbőrből varrott	3.50
Legjobb vikszos vagy patent kettőstalp	4.—
Legjobb francia borju vikszosbőrből	4.50
Legjobb francia borju vikszos kettőstalp	5.—
Legjobb francia zergebőr	4.50
Legjobb patentbőrű hegyi czipő Bergsteiger	4.50
Legjobb kivágott Regatta czipő zerge és patent bőrből	4.—
Kurtá eszima orosz bagariából	7.50
Hosszu vadászcsizma orosz bogriából	10.50
Uri pongyola czipő bőr- vagy szövetből	1.—
Betéttel felső kettőstalpért 50 kr. több számítatik.	

Női lábbelik:

Legjobb zerge- vagy patent bőrből	frt. 3.— kr.-tól fel.
Legjobb Zerge vagy patent Ötvös v. Bismark	3.20
Legjobb zerge vagy patent betételes	3.50
Legjobb zerge betéttel körül fényezett bőrről	4.—
Legjobb zerge kesztyű-bőrű topán	4.50
Legjobb lasztin topán	3.—
Legjobb Lasztin kivágott Regatta czipő	2.—
Legjobb zerge vagy patentbőrű Regatta czipő	2.60
Kicsi gyerekczipő	— .50
Gyerek topán vagy czipő	1.—
Leányka	2.20
Házi pongyola női czipők	1.—
Tornaczipő	1.—
- Sárczipők Gummilaszticumból is vannak mindenféle fajból leszállított árakon.

▶ Minden itt fel nem sorolt különlegességek lábbelikben leszállított árakon kaphatók.

▶ Megrendelések mérték után és javítások is elfogadtatnak. Ezeket azonban Olteanu G., volt szabáscsom saját számlájára teljesíti, mint derék szakember, jól és olcsón, minthogy egy év óta az üzlet ezen részét, t. i. a mérték utáni munkát és javításokat saját számlájára vette át és vezeti.

▶ Kaphatók olcsó férfi- és gyermekkalapok, valamint sapkák is. Férfi nemezkalapok 1 frt 20 krtól, gyermekkalapok, 75 krtól, férfi munkás- és utazó-kalapok 50 krtól feljebb.

Ezen olcsó árak csak azonnali fizetésnél értendők.

▶ Vidéki megrendelések pontosan teljesítetnek és nem találó áru kicseréltetik vagy bérmentesen vissza is vétetik. 17—20 (103)

Bámulatos olcsó leszállított árak.